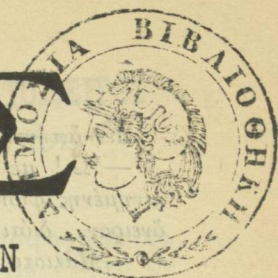

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΑΘΗΝΗΣΙ 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1903

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΕΤΟΣ Α΄. ΦΥΛΛΟΝ 16^{ον}

ΓΡΑΦΕΙΟΝ : 'Εν 'Αθήναις
'Οδός Τριπόδων 11
Συνοικία Πλάκας

ΔΗΜΗΤΡ. Κ. ΧΑΡΒΑΤΗΣ

Τὸ φύλλον τιμᾶται λεπ. 20

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ (προπληρωταί)
ΕΞΩΤΕΡ. ἔτησίᾳ δρ. 4.— ἑξαμ. δρ. 2.50
ΕΞΩΤΕΡ. » φρ. χρ. 5.— » φρ. χρ. 3.—

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ ΤΩΝ ΑΡΡΑΒΩΝΩΝ

Τελευταίως ἤδη τῆς ἡμέρας ὁ ἥλιος εἶχε κατέλθει εἰς τὸν ὀρίζοντα καὶ πέραν τοῦ ἡμίσεως τοῦ δίσκου του εἶχεν ἐξαφανισθῆ.

* Υπεράνω ἐσχεδιάζοντο νέφη μετὰ ταινίας αἰματόχρον καὶ ἐλαφρότεροι νεφέλαι βραδέως ὠλίσθενον, παρεμφερεῖς πρὸς πορφυρίζοντα καπνόν.

* Ὑπὸ τὴν δενδροστοιχίαν τῆς Καρανίνας (*) ἡ Μάρθα ἡμίκεκλιμένη ἐπὶ τῆς χλόης ἀνέμενε τὸν Ἰάκωβον καί, καθ' ὅσον ὁ ἥλιος κατήρχετο, τὰ βλέμματά της ἐστρέφοντο ἀνησυχώτερα.

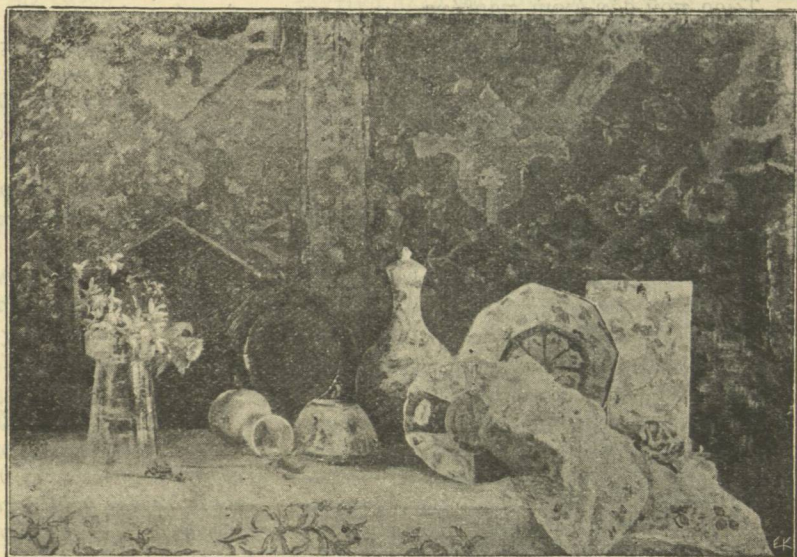
Κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην, ἡ δενδροστοιχία ἦτον ὄντως μαγικὴ θέσις· τὰ δένδρα περιέπλεκον τὰ σκιερὰ αὐτῶν φυλλώματα· κάτωθεν ἐξήρχετο παχεῖα χλόη, ἣτις ἐκάλυπτε τὴν γῆν, ἀδύνατον δὲ καὶ χρυσοῦν φῶς εἰσέδνεν ἐκεῖ τὸ πᾶν ἦτο βεβυθισμένον ἐν τῇ ἡρεμίᾳ καὶ ἐν βαθείᾳ σιγῇ, διακοπτομένη μόνον, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, ὑπὸ πτηρίων τινῶν φωνῶν ἢ ὑπὸ ἐλαφρᾶς πνοῆς ἀνέμου.

Αἴφνης ἡ Μάρθα παραιτηρεῖ ἐκείνον δι' ὃν ἡ καρδιά της ἐπαλλεν· ἀλληλοσφίγγονται τὰ χεῖρας, ἡ δὲ πίεσις αὐτῆ τῶν χειρῶν ἐνεῖχέ τι τὸ αἰφνίδιον καὶ ἠλεκτριζόν, ὅπερ τοὺς ἔκαμε ν' ἀνασκιρτήσωσιν τὰ στήθη των ἔμειναν προσκεκολλημένα· τὰ στήθη των ἔπαλλον· ὁ Ἰάκωβος ἔθεσε τὴν χεῖρα τῆς σπαιρούσης παρθένου ἐπὶ τῆς καρδίας του, καὶ ἀμφοτέροισι ἔμειναν οὕτω ἐπὶ πολὺν χρόνον, χωρὶς ν' ἀνταλ-

λάξωσι λέξιν. Τέλος ὁ Ἰάκωβος μετὰ μεγάλης προσπάθειας ἐξήγαγε τοῦ στήθους του τὸ ὄνομα ἐκείνης, ἦν ἐλάτρευεν· ἐν τῇ φωνῇ του, ἐν τῷ βλέμματι του ὑπῆρχε τὸ πᾶν: ἔρωσ, εὐτυχία, συγκίνησις, ἡ ὁμολογία τῆς στοργῆς του καὶ ἡ διήγησις τοῦ ὁ, τι ὑποφέρει. Ἐκείνη μόλις ἤρθρωσε τὸ ὄνομά του καὶ τὰ βλέμματά των ἐκ νέου συνηρτήθησαν, αἱ δὲ χεῖρες των ἀλληλοσφίγγθησαν σπασμωδικῶς· ἐνταῦθα πᾶσα περιγραφή εἶνε ἀδύνατος, δὲν ὑπάρχουσι φράσεις οὔτε λέξεις πρὸς τοῦτο· ἐκείνος ὅστις ἐν τῇ ἀναμνήσει του δὲν ἔχει μίαν, ἣτις ν' ἀνταποκρίνεται πρὸς ταύτην τὴν εἰκόνα, ἐκεῖνος ὅστις δὲν συγκινεῖται ἀναμνησκόμενος τὰς ὥραιότερας στιγμὰς τῆς ἀνδρικής του ζωῆς, τὸν παρακαλῶ, νὰ κλείσῃ τὴν σελίδα ταύτην· δὲν ἐπιθυμῶ, ἐπὶ μακρότερον νὰ τὸν εἰσαγάγω εἰς τὰς ἐντυπώσεις τοῦ Ἰακώβου· θὰ τὸν περιέπαιζεν.

* Ἦσαν μόνον ὑπὸ τὸν οὐρανόν, περικνκλωμένοι ὑπὸ τῆς εὐωδίας τῶν ἀνθέων. Μετὰ μακρὰν σιγὴν ὁ Ἰάκωβος λέγει τῇ Μάρθᾳ.

— Μὲ ἀγαπᾶτε λοιπόν ;

ΝΕΚΡΑ ΦΥΣΙΣ (Εἰκὼν τοῦ Ὁθωμανοῦ Σεφκὲτ βέη)

(*) Ἐξοχικὴ ἐν Ταϊρανίῳ ἔπανλις παρὰ τὰς ὄχθας τῆς Ἀζοφικῆς θαλάσσης.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

ΖΙΖΑΝΙΟΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

Βραβευθείσα εις τὸν Γεν. Διαγωνισμόν τῶν Λύσεων.

λίδος· ἀλλὰ ποῦ πτερὰ διὰ νὰ πετάξῃ, νὰ τὴν συναντήσῃ; Ὁ δαίμων ἓνα ἄγγελον· ὁποῖα ἀπόστασις! Τὴ νὰ κάμω; Τότε τὸ πρῶτον παρετήρησα πόσον ἦμιν δύσμορφος ἦρχιζα νὰ αἰσθάνωμαι τὴν ἀσχημίαν μου με ὄλην τῆς τὴν εἰδεχθῆ μορφῆν, προσέστρεξα εἰς τὸν καθρέπτην, ὁ ὁποῖος ἀδυσώπητος, ἀνταποδίδων ἀκριβῶς τὴν ἀσχημίαν μου, δὲν ἦτο ἄνθρωπος διὰ νὰ μὲ ἀπτήσῃ! Ἐάν εἶχα καὶ ἐγὼ ὠραίους ὀφθαλμοὺς ῥοδίζον χρῶμα, ὠραῖον πρόσωπον, ὠραῖον ἀνάστημα, θὰ ἔρριπτόμην εἰς τοὺς πόδας τῆς καὶ θὰ τῆς ἔλεγα: «σὲ ἀγαπῶ, Ὁλγα, με τὸν ἔρωτα τοῦ ἀγγέλου». Βεβαίως θὰ μὲ ἦκουε, θὰ μὲ ἤξιου ἐνὸς βλέμματός τῆς, θὰ μοὶ εμεῖδία, ἴσως μὲ ἠγάπα, θὰ ἦμιν εὐτυχής! Ἀλλὰ τώρα; Τώρα τὴν ἠσθανόμην προσεγγίζουσαν καὶ τὸ αἷμά μου συνέρρεεν εἰς τὴν κεφαλὴν μου· ἡ ἄκρα τῆς ἐσθῆτός τῆς μὲ ἠγγίξε καὶ τὸ σῶμά μου ἐπυροπολεῖτο, ἐφθρίσθη ἡναπτα ὡς πυροτέχνημα· διήρχετο σοβαρὰ, ἀμειλικτος, περιφρονητικῆ, οὐδ' ἐνὸς χαιρετισμοῦ ἀξιοῦσά με καὶ εἶχε δίκαιον! Μοὶ ἦρχετο σκοτοδίνη, ἠσθανόμην τὰς δυνάμεις μου ἐκλιπούσας· ὅταν ἀπεμακρύνετο, σπινθηροχόμην, ἐσχιζα μὲ τοὺς ὄνυχάς μου τὰς δάρκας μου, ἔτρεχον ὡς παράφρων, ὠμίλων μεγαλοφῶνως, χωρὶς νὰ θέλω ὑψιστάμην μαρτύριον ἦμιν βέβαιος ἔάν τῆς τὸ ἔλεγον θὰ ἐκάγχαζε περιφρονητικῶς, θὰ μοῦ ἔστρεφε τὰ νῶτα οἰκτείρουσά με.

(Ἔπεται τὸ τέλος.)

ΚΑΛΥΒΗ ΤΗΣ ΕΡΗΜΙΤΙΑΣ

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΑΓΑΠῆ

Πάλι καινούργιος Ἔρωτας.
Καινούργιες συγκινήσεις.
Πτωχέ, νὰ ἀγαπήσῃς
Καὶ πάλι πῶς τολμᾷς;
Γιὰ μιὰ στιγμή τὸ βλέμμα σου
Ὅπισω νὰ γυρίσῃς
Τὸ μνήμα νὰ ζητήσῃς
Ἢ ἀνοίγεις κάθε μιᾶς.
Δὲ χόρτασες;... ὁ Ἔρωτας
Ἄκόμα σὲ σκλαδώνει,
Δὲ σὲ γερνᾶν οἱ πόνοι.
Οἱ θρήνοι, οἱ στεναγμοί;
Κι' ὄνειρα ἴσ' ὄνειρα,
Ἐλπίδες ἴσ' ἐλπίδες,
Ἐπέρασες καὶ εἶδες.
Γιὰ μιὰ μόνο στιγμή.
Πῶς πλέκονται, ξεπλέκονται,
Δὲ μένουνε, περνᾶνε
Καὶ τὴ ψυχὴ κραττᾶνε
Σ' αἰῶνια ταραχῆ.
Ἀγκάλιασε, ἀγάπησε
Ἢνὰ τώρα τὴν Ἀλήθεια
Καὶ βγάλ' ἀπ' τὴν συνθήσεια
Τὴν ἔρμη σου ψυχῆ.

3 Ἰουνίου 1903.

Κ. ΜΙΣΑΗΛΙΔΗΣ

Ο ΦΙΛΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ

Ζητοῦμεν μυριάκις συγγνώμην διὰ τὴν βραδύτητα τοῦ παρόντος φύλλον καθόσον αὐτὴ προήλθεν ἔνεκεν ἀσθενείας τοῦ ἡμετέρου Διευθυντοῦ.

Νουντσιατίνα Ροσιέλλο—Γουλιέλμος Πάρις

ΜΠΙΡΙΜΠΙ

★ ΑΛΥΤΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ ★

Ο ΕΡΩΣ ΤΗΣ ΝΗΡΗΪΔΟΣ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον)

Ἐπ' ὄντι, ἔξωθι τῶν τειχῶν τῆς πρωτευούσης, μέσθ' δύο σειρῶν πολυπληθεσιῶτων, ἀποτελουμένων ἐκ τῶν κατοίκων αὐτῆς, λαμπρὰ συνοδεία, συγκροτούσα τὴν τιμητικὴν τῶν ξένων φρουρὰν, ἀνέμενε τοῖς ξένους ὁπως ἀποδόσθαι αὐτοῖς τὰς τιμὰς τῆς ξενίας. Ἡ φρουρὰ αὕτη, ἀπασιράπτουσα ὅλη ἐκ χρυσοῦ, πολυτίμων λίθων καὶ πολυχρῶμων περρῶν, συνέκειτο ἐκ μιᾶς νέας ἐκτάκτου κάλλους καὶ ἑνδεκα νέων, ἐκ καλλίστων ἔξ ὄλων. Ἐπὶ κεφαλῆς τῶν δώδεκα τούτων ἐκόμπαζεν ἐπὶ ὑπερηφάνον ἵππον ὁ ἀρχηγὸς τῶν μετὰ τὸ ἄπειρον βλέμμα του καὶ τὸ εὐσταλές του ἀνάστημα. Καὶ οὗτος μὲν εἶχε τὴν προσωποειδίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Δαίμωνων, διότι Δαίμονες ἑκαλοῦντο οἱ ἐπίλεκτοι οὗτοι ἄγριοι, ἢ δὲ περικαλλῆς νέα ἐπωνομάζοντο Ἰαπωνικὸν χρυσοῦσαν θέμενον. Ἐκ τῶν λοιπῶν ἑνδεκα, ἄλλος μὲν ἑκαλεῖτο Διμοβόρος Δαίμων διὰ τὸ ἀπαλοῖον τῆς μορφῆς του, ἄλλος δὲ Δαίμωνισμένοσ Δαίμων, καὶ ἄλλος Καταστροφὸς Δαίμων, ἀναλόγως τῶν ἀγρίων ἐνοστικῶν των. Εἰς ἐκ τούτων φέρον ζεῦγοσ περὶ γὰρ ὀνομάζετο Πτερωτός Δαίμων καὶ ἄλλος τις φημιζόμενος διὰ τὰς ἔρωτικὰς του κατακτήσεις (ποῦ εἶσαι, καί μένε Κατακτιτὰ...!) ἐπωνομά-

ζετο Καρδιοκλέφτης Δαίμων, ἐνῶ ἕτερος παρ' αὐτὸν, κοσμούμενος διὰ χρυσοῦσ πλακοῦ ἔλαβεν ἐντεῦθεν τὴν προσωποειδίαν Δαίμων τῆς Πλάκας. Τρεῖς ἄλλοι λαβόντες ἐκ τοῦ χρώματος τῆς στολῆς των καὶ τὸ παρωνύμιον, ὀνομάζοντο ὁ μὲν Κόκκινος, ὁ δὲ Πράσινος ὁ δὲ Μαῦρος Δαίμων. Ἐκ τῶν λοιπῶν δύο ὁ μὲν εἰς, μικρὸν ἀληθῶς διαβολάκι, ἑκαλεῖτο ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας του Μικρός Δαίμων ἐνῶ ὁ ἄλλος αἰδήμων τις ἄγριος ὑπὸ δοκιμασίαν ἐτι διατελῶν, ἑκαλεῖτο Ὑποψήφιος Δαίμων.

Μόλις ἐπλησίασεν ἡ βασιλικὴ συνοδεία μετὰ τῶν ξένων τὸ Τάγμα τῶν Δαιμόνων ψάλλον τὸν ἔθνητικὸν ὕμνον ἐχώρησε πρὸς τὸν Μαρκελλόν καὶ τὴν συνοδὸν του καὶ τὸ μὲν Ἰαπωνικὸν χρυσάνθεμον ἐπέθηκε τῆς κεφαλῆς τῆς Νηρηίδος στέφανον νωπῶν λειριῶν, ὁ δὲ Μικρὸς Δαίμων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Μαρκελλου στέφανον ἀπὸ διπλῶν ἀνεμώνων, ἐνῶ ἐκκοφαντικὰ ζητοκρανγαὶ διέσχιζον τὸν ἀέρα.

Εἶτα ὁλόκληρος ἡ συνοδεία εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ καθυθύνθη εἰς τ' ἀνάκτορα ὅπου ἰδιαιτερον διαμερίσμα ὀρίσθη διὰ τοὺς ξένους, ξεναγὸς δὲ αὐτῶν ἐξελέγη ὁ πρῶτος Ναύαρχος τοῦ κράτους. Οἰδίοσ ἦτο Ἀγγλὸς τὴν καταγωγὴν καλούμενος Οὐίλλιαμ Ο. Κόλδερσοπ, ἄλλ' ἐκεῖ τὸν εἶχον ἐπωνομάσει διὰ τὸν σκεπτικὸν χαρακτήρα του ὁ Ὀνειροπόλος ναύτης.

Καὶ οὕτως ἔκαυεν ἔναρξιν τῶν περιηγήσεών του ὁ Μάρις. Ἀλλὰ δὲν θὰ παρακολουθήσωμεν βῆμα πρὸς βῆμα τὸν

πατέρα μου, διότι είμαι όρφανός τοιούτου...Θά είμαι, σās διαβεβαιώ, έκ τών καλλιτέρων φίλων του και θά έργασθώ ύπέρ τής διαδόσεώς του και πāν ό,τι όφορā έν καλόν περιοδικόν τó μόνον άλλιστα εις τó είδος του».

Πολύ σέ εύχαριστούμεν, φίλτατε Βράχε τής Φρεαττύος, διά τούς καλούς ύπέρ του «Εσπερου» λόγους σας και σās άπονεμόμεν άπειρα «Εύγε» διά τήν ώραιοτάτην έπιστολήν. Αντίτιμον 15 Μα ρ μ α ρ υ γ ω ν έλήφθη και έστάλησαν αυτάι.

Εύχαρίστως έγκρίνομεν τó νέον σου ψευδώνυμον, φίλτατε 'Αστήρ τής Ανατολής. Λεπ. 50 έλήφθησαν εύχαριστούμεν.

Δεχτόν τó νέον σου ψευδώνυμον, φίλτατε Ζό-ζό. Δρ. 40 έλήφθησαν, φίλτάτη Σκανδαλίάρσ, και σέ εύχαριστούμεν πολύ.

Πολύ εύχαρίστως έγκρίνομεν τó ψευδώνυμόν σας, Μαγευτική Ποσειδωνία.

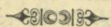
Πολύ έχάρημεν διά τήν άνάρρωσίν σου, φίλτάτη 'Εστεμμένη Καλλονή.

Εις τās μετá τήν 10ην Αύγούστου ληφθείσας έπιστολάς θ' άπαντήσωμεν εις τó προσεχές.

Τών καθυστερούντων τετράδια Μα ρ μ α ρ υ γ ω ν θά δημοσιευθούν τά όνόματα έν τώ φύλλω άν δέν σπεύσουνα άποστείλουν τά καθυστερούμενα μέχρι τής 1ης προσεχούς Σεπτεμβρίου προς δέ προτάσεις αυτών περι άνταλλαγής δέν θά δημοσιεύωνται άν δέν ανταποδώσουν τά όφειλόμενα τετράδια.

Από τούδε μόλις συναθροίζονται δώδεκα νέοι έτήσιοι συνδρομηταί προπληρώνοντες τήν συνδρομήν των θά εκδίδωμεν έν φύλον δωδεκαεπίδειον, εκτός τούτου και έν τώ «Εσπέρω» θά δημοσιεύωμεν τόν έγγράφοντα συνδρομητάς και παραπλεύρων άριθμόν των ύπ' αυτού έγγραφέντων και τέλος μεταξύ τών έγγραφάντων τούς 12 νέους συνδρομητάς θά βραβεύωμεν δύο διά κλήρου δι' ένός εικονογραφημένου μυθιστορήματος.

† Νίτσα Νικολαΐδου. — Μετá μεγάλης μας λύπης έμάθομεν προχθές τόν μετá μακράν άσθένειαν θάνατον φίλτάτης συνδρομητρίδας μας τής νεαρās και χαριτωμένης Νίτσας Νικολαΐδου, ήτις ύπό τó ψευδώνυμον 'Αλκυών επί τόσους μήνας έδρασεν έν τή άλληλογραφία μας και έργον έδημοσίευσεν έν τώ 3ω φύλλω ύπό τόν τίτλον «ή νυμφική έσθής», όπερ κατέβλεξεν τούς πλείστους τών συνδρομητών μας. Εις τούς τεθλιμένους γονείς της ότινες έχασαν ένα τοιούτον άγγελον τόσον προάφως εύχόμεθα τήν έξύψους παρηγορίαν.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αι λύσεις δεχταί μέχρι τής 25ης Σεπτεμβρίου ε. ε.

97. Λεξιγρφος.

Στρατηλάτην τής Γαλλίας με τó πρώτον με εύρίσκεις. Με τó δεύτερον ύπάτην έν 'Αγίαις μ' άπαντάς. 'Αν τó σύνολόν μου όμως έπεθύμησας να εύρης, 'Στου Γιλδίτ τούς γυναικώνας αύθωρεί με συναντάς.

98. Λεξιγρφος.

Μ' έν άρθρον άρσενικόν κι' ένα του προσώπου μέλος άμέτως, λύτα, γίνεται έν τής Λοκρίδος μέρος.

99. 'Ερώτησις.

Ποίος είναι ό άριθμός, όστις πολλαπλασιαζόμενος επί 2 φανερώνει έν μέλος του ανθρώπου;

100. Μεταγραμματισμός.

Με τó βί ίερόν, με τó ζήτα ποτόν, και τονίζων επάνω τότε, φίλε, θά κάνω με τó κάπα χορόν! με τó μι δέ Θεόν.

101. Σχηματισμός λέξεων.

Διά τών κάτωθι γραμμάτων σχηματίσον τά όνόματα τριών Βασιλέων τής Σπάρτης:

α α α α γ δε η η η ι κ λ λ λ μ ο ο ο ρ σ σ σ τ τ. 'Εστάλη ύπό του Βασιλέως τού: 'Αργούς.

102. Μαγικόν γράμμα μετ' άκροστιχίδος.

Τή άνταλλαγή δύο γραμμάτων διά δύο άλλων σχηματίσον άλλας τόσας λέξεις ών τά αρχικά άποτελούσιν ίερόν σκευός:

άλσος, θαλής, βρώμη, κρāsσις, βελής.

'Εστάλη ύπό της Άγορείτης 'Αγάτης.

103. Μεσοστιχίς.

Τά μεσαία γράμματα τών ζητούμενων λέξεων άποτελούν νήσον 'Ασιατικήν: 1) Καρπός 2) 'Ελληνικόν χωρίον. 3) 'Αρχαίος Λυρικός ποιητής. 4) 'Αργοναύτης. 5) 'Εργαλείον σιδηρουργικόν. 6) Πτηνόν. 7) 'Αρχαίος ποιητής και 8) Ημίθεος.

'Εστάλη ύπό του Ζιζανίου του 'Αρσακίου.

104-105. 'Ελλιποσύμφωνα.

1) ο—ο—ο—εησευε—ο.

2) ο—α—ο—ο—αηαι—ι—ειαη—αιευει.

'Εστάλησαν ύπό του Ζιζανίου του 'Αρσακίου.

106-107. Φωνηεντόλιπα.

1) λ λ — — — δ—χ—τ—δ—χ—κ—κ—κ—μ—δ.

2) ν—δ—τ—δ—ν—δ.

'Εστάλησαν ύπό της Λεωφόρου 'Αθηνās.

108. Γρίφος.

IM Y L A IM R IN QN IN LH BOY

'Εστάλη ύπό του Αίλιου Αινίγματος.

Α Υ Σ Ε Ι Σ

(Τών πνευματικών άσκήσεων τών φύλλων 7, 8, 9 και 10).

41) Φοΐθος—φόθος. 42) Τέρμων—Μέντωρ. 43) Χρήμα—όημα. 44) Ούρανός—ός. 45) 'Εργον ούδέν όνειδος. 46) Ν Α Μ Α. 47) Δία του Η=

A B E Λ ΣΗΜΑ
M E K A ΗΜΑΡ
A Λ Α Σ ΜΑΧΗ
ΑΡΗΣ

48) ΚΟΔΡΟΣ ('Οκά, ΣΟς, έδω, Πόρος, ώΟν, Μυσία). 49) 'Αλλα τά μάτια του λαγού και άλλα τής κουκουβάγιας. 50) 'Η Νίσυρος, ή Σίφνος και ή Κώς είναι νήσοι.

51) Καρ—χι—Δών=Καρχηδών. 52) 'Αντίγονος—'Αντιγόνη. 53) Ναβουχοδόνσορ. 54) Χείρ=χειρίς, χείρων, άχειρος, αντίχειρ. 55) 'Η όσφυς=ός=φής. 56) Κάλλος ή χρόνος ήνάλωσεν ή νόσος έμάρανε. 57) Μη άμέλει τρώγειν ούτε πίνειν.

58) Ζάκυνθος—Υάκυνθος. 59) 'Εσπερος—έσπέρα—'Εσπερος. 60) 'Ο Πέτρος=παί—τρώς; 61) 'Αεργίη όνειδος. 62) ΚΑΥΚΑΣΟΣ (Κύρος, 'Αθήναι, Υδρα, Κύθνος, 'Αγησίλαος, Σφενδόνη, 'Οθρος, Στέντωρ). 63) 'Εστι δικης όφθαλμός ός πανθ' όρā. 64) 'Αλυτον Αϊνίγμα ('Αλυτον—ε χωρίς ε αίν—ιγ—ρον όχι ρόν—Μα—ιος πλην ιος). 65) Μηδένα μίσει όπως μη μισηθής.

66) Μηδός (μη—δός). 67) Χήρα—'Ηρα. 68) Τήν σύζυγον του πατρός μου. 69) 'Ελαμφας, 'Εσπερε, και αι μαρμαρυγαί σου σε καθιστώσιν έτι σελαχιζοντα. 70) 'Εσωσα σ' ως έσασιν 'Ελλήνων όσοι. 71) Γρίφος (γαρύφαλλον όχι α μένει γρύφαλλον χωρίς άλλον μένει γριφ, και ως=γρίφος). 72) Λαός παράνομος τών 'Ιουδαίων (λα—ός=παρά—ν—όμως—τόνοι—οόδ' αίων.

'Εστάλη ύπό της Λεωφόρου 'Αθηνās.